

ת"פ 1320/04/23 - מדינת ישראל נגד קצי אברהים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 1320-04-23 מדינת ישראל נ' אברהים
תיק חיצוני: 362420/2022

בפני **כבוד השופט אברהם רובין**
המאשימה **מדינת ישראל**
נגד
הנאשם **קצי אברהים**

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם להעביר לבית משפט צבאי את הדיון בשלושה מתוך ארבעת האישומים הנכללים בכתב האישום שהוגש נגדו, זאת בטענה לפיה העבירות המיוחסות לו בשלושת האישומים האמורים הן עבירות חוץ, אשר אין בסמכותו של בית המשפט בישראל לדון בהן.

2. כתב האישום שהוגש בעניינו של הנאשם מחזיק 4 אישומים, והוא מייחס לנאשם 4 עבירות של סחר בנשק שהגיע לבסוף לידיו של סוכן משטרת. על פי הנטען במבוא לכתב האישום: "**במסגרת הקשר בין הנאשם, לבין שאהב, אחמד ואמגד (להלן: "חברי החוליה"), לבין הסוכן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נוהל משא ומתן על גובה התמורה שתתקבל ועל סוג הנשק שיימכר, ולאחר שנקבע פגישה עם הסוכן, בחלק מהמקרים סיפק הנאשם לחברי החוליה את כלי הנשק, שנמכר לסוכן בתמורה לכסף**" (סעיף 4 לחלק הכללי של כתב האישום).

על פי האמור באישום הראשון, לגביו מסכים הנאשם כי מתקיימת סמכות טריטוריאלית, במסגרת העסקה הראשונה רכש הסוכן אקדח, אותו מסר לו אחמד לאחר שקיבל אותו מהנאשם באזור ענתא. על פי האמור באישום השני, בעסקה השנייה רכש הסוכן אקדח נוסף, אותו מסר לו אחמד לאחר שקיבל אותו מהנאשם. על פי האישום השלישי, במסגרת עסקה שלישית רכש הסוכן אקדח שלישי אותו מסר לו אחמד ליד ענתא בסמוך לגדר ההפרדה, לאחר שאחמד קיבל את האקדח מהנאשם. במסגרת האישום הרביעי נטען, כי בעסקה האחרונה רכש הסוכן אקדח רביעי אותו הוא קיבל מאמג'ד, שקיבל אותו מאחמד, שקיבל אותו מהנאשם. גם עסקה זו בוצעה לפי הנטען בענתא.

3. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם תושב האזור, ומחזיק בתעודת זהות של האזור, וכי בכתב האישום לא נאמר, חוץ מאשר באישום הראשון, היכן נרכש הנשק מהנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי בכתב האישום מיוחסת לנאשם מכירת כלי נשק לאחמד הנ"ל, כאשר שני הצדדים לעסקה זו לא היו בישראל ואין טענה כאילו המשא ומתן שקדם לה התקיים בישראל. ב"כ הנאשם טען כי המאשימה קשרה באופן מלאכותי בין מכירת הנשק על ידי חברי החוליה לסוכן למכירת הנשק על ידי הנאשם לחברי החוליה. לטענת ב"כ הנאשם אין גם טענה בכתב האישום לפיה הנאשם ניהל

משא ומתן כלשהו עם הסוכן, או שהנאשם ידע כי הנשק יימכר לסוכן.

4. בתשובתה לבקשה טענה המאשימה כי ההגדרה של המונח "עבירת פנים" בחוק העונשין רחבה, והיא חובקת אף מעשי הכנה לקראת ביצוע העבירה, ובלבד שאלה בוצעו בישראל. המאשימה הוסיפה וטענה, כי העבירות של סחר בנשק או ביצוע עסקה אחרת בנשק הן עבירות שמתאפיינות בקשר שיוצרים שניים או יותר לשם ביצוע הסחר או העסקה האחרת, ועל כן משעה שאחד הצדדים לקשר נמצא בישראל אזי מדובר בעבירת פנים.

דין והכרעה

5. סעיף 12 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קובע כי: **"דיני העונשין של ישראל יחולו על כל עבירת-פנים"**. המונח "עבירת פנים" מוגדר בסעיף 7(א) לחוק העונשין:

"(א) "עבירת-פנים" -

- (1) עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל;**
- (2) מעשה הכנה לעבור עבירה, נסיון, נסיון לשדל אחר, או קשירת קשר לעבור עבירה, שנעשו מחוץ לשטח ישראל, ובלבד שהעבירה, כולה או מקצתה, היתה אמורה להיעשות בתוך שטח ישראל"**.

בע"פ 4391/03 ריא נ' מדינת ישראל פ"ד ס' (3) 520 (2006), נפסק כי:

"מניסוחו של סעיף 7 מתבקשות שתי מסקנות: האחת כי עבירה תיחשב עבירת פנים גם מקום שמקצתה נעברה בתוך שטח ישראל; השנייה - כי עבירת ניסיון, גם אם נעשתה מחוץ לשטח ישראל, תיחשב עבירת פנים כאשר העבירה המושלמת הייתה אמורה להיעשות כולה או מקצתה בשטח ישראל. יוצא אפוא כי גם כאשר למקצת העבירה זיקה לישראל, תחול עליה הנורמה הפלילית של המדינה. כדי שתתקיים דרישת התחולה הטריטוריאלית של הנורמה הפלילית על "מקצת העבירה", כלל הוא כי "מקצת" זה צריך להיות חלק מן היסוד העובדתי של אותה עבירה (פלר בספרו הנ"ל [25], בעמ' 260). רכיב התנהגותי נכלל ביסוד העובדתי של העבירה, ואם הוא נעשה בישראל, באה על סיפוקה דרישת "מקצת העבירה". מקום שהתגבשות העבירה מותנית בגרימת תוצאה מזיקה, ורק התוצאה התרחשה בשטח המדינה, מתקיים תנאי "מקצת העבירה" גם אם כל הרכיב ההתנהגותי שגרם לתוצאה האמורה אירע מחוץ לגבולות המדינה (שם, בעמ' 265). כך הדבר גם אם הרכיב התוצאתי של העבירה לא התרחש בפועל, אף שהיה מכוון להתרחש בתוך שטח המדינה, והעבירה נותרה בגדר ניסיון שלא הושלם, אשר נעשה כולו מחוץ לישראל (השווה לעניין רוזנשטיין [8], בעמ' 385-387)".

ההכרעה בשאלת הסמכות הטריטוריאלית, כאשר היא נדרשת כמו במקרה שלפניי, בשלב המקדמי שבו טרם ניתנה

תשובה לכתב האישום, נעשית על יסוד העובדות הנטענות בכתב האישום.

6. יישומם של הדברים האמורים על ענייננו מוביל למסקנה כי דין הבקשה שלפניי להידחות.

לנאשם מיוחסות באישומים 2-4 שלוש עבירות מושלמות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, אשר זו לשונו:

"(ב2) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים".

הרכיב ההתנהגותי של היסוד העובדתי של עבירת הסחר בנשק מתמקד במילה "**הסוחר**". משמעותה הפשוטה של פעולת ה"סחר" היא שדבר מה שניתן לסחור בו - בענייננו נשק - עובר מבעלותו של אדם אחד לבעלותו של אדם אחר בהסכמה בין שני הצדדים. כיוון שכך, כאשר, לדוגמה, פעולת ההסכמה בין הצדדים נעשתה כשאחד מהם נמצא בישראל אזי חלק מהעבירה בוצע בישראל, ומכאן שמדובר בעבירת פנים. הוא הדין, בבחינת קל וחומר, במצב בו העברת הבעלות בנשק נעשית כאשר אחד מהצדדים נמצא בישראל. ואולם, על פי ההגדרה המרחיבה של "עבירת פנים" כאמור בסעיף 7(א)(2) לחוק העונשין, גם כאשר לא בוצע בישראל חלק מהעבירה, אלא בוצע מעשה ניסיון או הכנה מחוץ לישראל אזי תיחשב העבירה כעבירת פנים: "**ובלבד שהעבירה, כולה או מקצתה, הייתה אמורה להיעשות בתוך שטח ישראל**".

7. במקרה דנא נטען בסעיף 4 לכתב האישום, לקיומו של קשר "**בין הנאשם לבין שאהב, אחמד, ואמנד (להלן - חברי החוליה)**", במסגרתו נוהל משא ומתן על גובה התמורה שתתקבל ועל סוג הנשק שיימכר לסוכן. כן נטען, כי בהמשך לכך הנאשם הוא שסיפק לחברי החוליה חלק מכלי הנשק שנמכרו לסוכן. בגוף האישומים נטען כי בכל המקרים יצא הסוכן מירושלים לצורך השלמת ביצוע העבירות. משמע מדברים אלו כי לטענת המאשימה יש קשר הדוק בין העברת הנשק לחברי החוליה לבין העברת הנשק מאנשי החוליה לסוכן, זאת כחלק מתכנית כוללת שנרקמה ונקשרה "**בין הנאשם לבין שאהב, אחמד, ואמנד (להלן - חברי החוליה)**", לבין הסוכן", וכי המשא ומתן לקראת מימוש התכנית בוצע אל מול סוכן משטרתי שהיה בתוך תחומי ישראל. די בכך כדי להקים זיקה של העבירה לישראל, ולהביאה בגדרי כל אחת משתי החלופות שבסעיף 7(א) לחוק העונשין. קיומו הנטען של משא ומתן עם סוכן שהיה בישראל מלמד על כך שלפי הטענה מקצת העבירה בוצעה בישראל, ולחלופין יש לראות במעשיו הנטענים של הנאשם מעשי הכנה לקרת ביצועה של עבירה שהייתה אמורה להתבצע בישראל.

8. אשר על כן, הטענה בדבר העדר סמכות של בית משפט זה לדון בעבירות המיוחסות לנאשם - נדחית.

9. דיון לצורך שמיעת תשובת הנאשם לכתב האישום יתקיים ביום 11.9.23 בשעה 10:00.

10. הנאשם יובא על ידי שב"ס והמזכירות תזמין מתורגמן לערבית.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023, בהעדר הצדדים.